

Ketyegő bombák a magyar pavilonban

Nagy művészettörténelmi múltra tekint vissza a Velencei Nemzetközi Képzőművészeti Kiállítás, melyen annak megalakulásától, azaz 1895-től kezdve Magyarország is képviselteti magát. Önálló magyar kiállítási pavilon, 1909-re épült, ezt a szecesszió jeles építésze, Maróti Géza tervezte, azóta a magyar képzőművészek évente ott mutatják be alkotásaikat a biennále ideje alatt. Az idei, 55. Velencei Bienállén is jelen lesznek a magyar kortárs képzőművészet képviselői. Minderről Nagyváradon kedden délelőtt egy, a Körösvidéki Múzeum barokk palotabeli színhelyén megtartott sajtótájékoztatón beszélt **Gulyás Gábor**, a magyar pavilon nemzeti biztosa, a budapesti Múcsarnok igazgatója, illetve az idei kiállításra kiírt pályázat nyertese, **Asztalos Zsolt**, akinek *Kilőtték, de nem robbant fel* című pályaműve nyerte el leginkább a zsűri tetszését. A sajtótájékoztatón, melyen röviden ismertették a díjnyertes videóinstallációval kapcsolatos tudnivalókat, jelen volt a projekt kurátora, **Uhl Gabriella** is. A zsűri tagjai között nagyváradi képzőművész is volt **Ujvárossy László** személyében.

Uhl Gabriella, Asztalos Zsolt, Gulyás Gábor és a tolmács, aki a magyar nyelven megtartott sajtótájékoztatót fordította a román újságíróknak

A keddi sajtótájékoztatót Gulyás Gábor röviden vázolta a velencei biennále történetét, illetve a pályázatot, majd a díjnyertes művész beszélt installációjáról. Maga az alaptéma vitathatatlanul elgondolkodásra készteti a nézőt, hiszen a két világháború idejéből származó, ledobott, de fel nem robbant bombák képei köré épül. A művész úgy véli, ezek a fel nem robbant bombák egyfajta szimbólumai a mai társadalmi feszültségeknek, itt ketyegnek a jelenben is, és nem tudni, mikor robbannak fel. A bombák képeihez zajhatá-

sok is társulnak, mosogatózás zöreje, utcazaj, a mindennapi életből vett hangeffektusok, melyek Asztalos szerint nyilvánvalóbbakká teszik a közénk dobott, de pusztító munkáját valamiért még el nem végzett gyilkos fegyverek jelenlétét, lappangását. A bombasztrikusnak szánt videóinstalláció bizonyára művészi élményt nyújthat mindazoknak, akik fogékonyak a modern művészet hasonló megnyilvánulásaira, s lehetőségük lesz a velencei biennálén megtekinteni ezt is.

Sz. M.

A politika tönkretesz

A Köztársaság Nagyváradon

A székelyudvarhelyi Tomcsa Sándor Színház vendégszerepel Váradon május közepén a *Köztársaság* című előadással. **Szálinger Balázs** drámája 2012-ben elnyerte a Színházi Dramaturgok Céhe legjobb magyar drámájának járó díját. Az előadás rendezője **Telihay Péter**.

„Szálinger Balázs *Köztársaság* című drámája oly gazdag, szerteágazó és bonyolult, hogy bajban vagyok, ha valami okosat, bölcsét és szellemeset aka-

rok írni róla. Szerelem, boszszú, ármány és politika rejlik benne. A *Köztársaság* – címmel ellentétben – egy magánéleti dráma, azt mutatja be, hogyan hatol be a politika a mindennapjainkba, hogyan mérgezi meg a privát életünket. Nem aktuálpolitikai mű, a politika lényegéről szól, amely tönkretesz bennünket – szerelmek, barátságok mennek tönkre a politika szorításában. Dráma – a szó legnemesebb értelmé-

ben –, ugyanakkor rendkívül szórakoztató. Sokat lehet nevetni rajta, ahogy mi is nevetünk önmagunkon... gyakran” – fogalmazott Telihay Péter rendező.

A május 14-én, kedden 19 órakor kezdődő előadásra jegyeket a színház pénztárában lehet váltani keddtől péntekig 11–13 és 17–19 óra között. Jegyárak: 30 (központi páholyok), 25 (oldalpáholyok), 20 (zsöllye) és 10 lej (erkély).

Fotó: Balázs Attila

Villámtánc a Fő utcán

Az UNESCO Nemzetközi Színházi Intézetének részeként működő Nemzetközi Táncnác 1982-ben nyilvánította a klasszikus balett óriásának tartott, 1727–1810 között élt francia táncművész és koreográfus, Jean-Georges Noverre születésnapját, április 29-ét a tánc világnapjává, amelyet 1983 óta ünnepelnek világszerte. Ebből az alkalomból szervezett flashmob

akciót (villámcsődületet) hétfő délután a Szigligeti Színház keretében működő Nagyvárad Táncegyüttes a váradi Fő utca központ felőli végén. Az akció során vonózenekar kezdte húzni spontánul a talpalávalót, a járókelők pedig bekapcsolódhattak és az együttes tagjaival közösen rophatták a táncot néhány percen keresztül.

Sz. G. T.

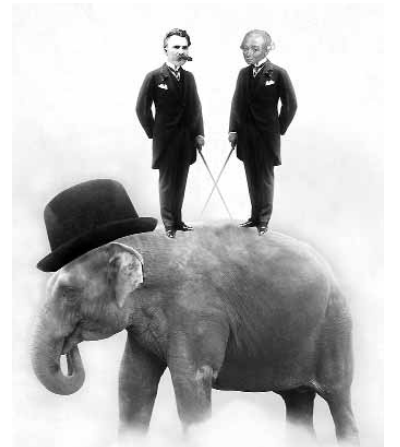

Szórakoztató filozófia

Ha egy szóban kellene jellemezni a Partiumi Keresztény Egyetemen április 27-én lezajlott X. Filozófusnap délutáni rendezvényeit, rögtön három szóból kellene választanom: tökéletes, fantasztikus, lenyűgöző. Bár inkább e három „szó” egyvelege jár a legközelebb a valósághoz: tönkyületes, letasztkus vagy fankézőző.

A jubileumi rendezvény szervezői ezúttal is igyekeztek bebizonyítani: olyan szempontból is meg lehet közelíteni a filozófiát, hogy az szórakoztató legyen. Ez már rögtön az első program során, a Tudálékos Ökörköri Konferencián megnyilvánult, amelynek keretében megismerhettük például Descartes Facebook-profilját, illetve megtudhattuk, hogy Kant hogyan képzelte el tudományos alapokon a malterkeverés folyamatát, vagyis a tiszta méz kritikáját.

Az ezt követő programok gyakorlatilag mind visszatérő motívumoknak nevezhetők, ami azért bírt különös fontossággal, mert a résztvevők többsége a már végzett hallga-

tók közül került ki. Ismét voltak például borzasztóan idegesítő logikai játékok, vagon költőverseny, illetve múzeum, ahol az érdeklődők megtekinthették egyebek között az elmúlt tíz év archív anyagait.

A jó hangulatú eseményt, mint minden évben, ezúttal is gálaest zárta, amelynek során a játékok nyerteseinek díjazása után következett az elmaradhatatlan bábjáték Platón *Lakoma* című dialógusa alapján, verselős formában, továbbá elhangzott a szintén elmaradhatatlan filozófushimnusz is.

Jósa Levente

A bábjátéknak mindig nagy sikere szokott lenni